

Bratia a sestry,

v minulosti sa ľudia o správach z domova a zo sveta dozvedali podstatne menej. O zlých veciach, ktoré sa udiali, prinášali informácie väčšinou noviny, rádio a večerné správy. Aj dnes je zdrojom takýchto správ rádio, televízia a tlač, ale vďaka internetu sa to deje v oveľa väčšej a frekventovanejšej miere. Sme zaplavení správami o tragédiách a nešťastiach, ktoré sa dejú po celom svete. Dozvedáme sa ich o krátky čas na to, ako sa udiali. O zlých správach sa ľudia zvyknú rozprávať medzi sebou. Často takýto rozhovor začína slovami: „Počul si o tom, čo sa stalo?“

Správu o násilnej smrti Galilejcov rozpovedali Ježišovi niektorí ľudia. Zrejme sa to udialo v chráme, čím došlo k znesväteniu chrámu. Správu o násilnej smrti Galilejcov nenachádzame v iných evanjeliách ani v nebiblických spisoch, ale vyobrazenie Piláta v dnešnom príbehu neodporuje jeho krutosti. Len to potvrdzuje to, čo sa o Pilátovi všeobecne vedelo. Ježiš potom uviedol iný príklad. Pád veže v Siloe usmrtil 18 mužov. V súvislosti s týmito násilnými a predčasnými úmrtiami sa Ježiš pýta: Boli títo ľudia väčší hriešnici alebo vinníci než ostatní? To nás môže viesť k premýšľaniu nad pôvodom zla na svete. Môže to vyvolať aj otázky, či je za tým aj nejaká hlbšia príčina. Súvisí to s ľudskou hriešnosťou? Zlo a smrť je dôsledok hriechu.

Ježiš to nepopiera, ale odmieta také uvažovanie, ktoré za konkrétnymi tragickými udalosťami hľadá Boží trest za hriechy človeka. S takouto predstavou sa stretávame v knihe Jób. Za Jóbom prišli jeho traja známi, ktorí sa dopyčovali o všetkom, čo Jób postihlo. Z rozhovorov, ktoré s Jóbom vedú, vyplýva, že sú presvedčení o tom, že je to trest za Jóbove hriechy. Vieme, že to tak nebolo, ale oni si to tak vysvetlili. Tejto predstave odporujú slová biblického Kazateľa: „Márnosťou je, čo sa deje na zemi. Sú spravodliví, ktorým sa vodí, akoby boli páchali skutky bezbožných; a sú bezbožní, ktorým sa vodí, akoby činili skutky spravodlivých. Povedal som teda: Aj to je márnosť.“ (8, 14) Hriechy niektorých ľudí sú viac viditeľné. To zvädza k predstave, že niekto je viac hriešni a niekto zase menej hriešni. To potom vedie k pýche a odsudzovaniu. Pritom je to absurdné. Ako môžeme o niekom povedať, že je väčší hriešnik. Dokáže človek spočítať hriechy druhého človeka? To, aký je kto hriešnik, môže spravodlivo posúdiť len Boh.

Ježiš nás vedie k tomu, aby sme neskúmali život druhých. Nastavuje nám zrkadlo. Namiesto toho, aby sme posudzovali druhých, máme sa zamyslieť nad sebou. Na inom mieste Ježiš hovorí: „Nesúďte, aby ste neboli súdení; lebo akým súdom súdite vy, takým budete súdení, a akou mierou meriate vy, takou bude vám namerané. Prečo bratovi vidíš v oku smietku, a vo vlastnom oku nebadáš brvno?“ (Mt 7, 1-3) Ak sa chceme zachrániť, musíme činiť pokánie.

Čo to znamená kajať sa? V pôvodnom gréckom texte je použité sloveso, ktoré v doslovnom preklade znamená „zmeniť zmýšľanie“. Dá sa to preložiť voľne aj ako obrátenie. Kajať sa znamená dospieť k zmene zmýšľania zo stanoviska poznania, že doterajšia orientácia zmýšľania bola nesprávna. Deje sa tak vtedy, keď človek pociťuje ľútosť a chce sa vydať iným smerom. Prvý krok pri pokáaní je poznanie vlastnej

hriešnosti. Druhý krok je dôvera v Boha. Je to nasledovanie Ježiša Krista. Ježiš sa plne oddal Božej vôli. Vo všetkom sa spoliehal na svojho nebeského Otca. Tak aj my máme celým srdcom veriť v Božiu záchranu. Základ pre pokánie nie je ľudské rozhodnutie, ale Božie milosrdenstvo. Je tak vylúčená akákoľvek ľudská zásluha. Ježišova výzva k pokániu je evanjelium. Pavol to vystihol v Liste Rimanom takto: „Lebo odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristovi Ježišovi, Pánovi našom.“ (R 6, 23)

O Božej milosti hovorí aj nasledujúce Ježišovo podobenstvo. Vo vinici rástol figovník. Tak aj každý z nás je jedinečný a výnimočný. Boh je stvoriteľ. Veríme, že bez Boha niet života. Žiaľ, ten figovník vo vinici nevyčnieval len svojou odlišnosťou, ale aj tým, že neprinášal ovocie. Sme nedokonalí. Nedokážeme nehrešiť. Boh dáva stále novú a novú šancu, ktorú si máme nadovšetko vážiť. Figovník ani po troch rokoch nemal figy. Majiteľ vinice k nemu opakovane prichádzal, ale nikdy ovocie nenašiel. Nakoniec dospel k rozhodnutiu, že figovník z vinice odstráni. Zabránil tomu vinohradník. Urobí všetko preto, aby figovník zachránil. Záver podobenstva ostáva otvorený. Nevieme, či figovník nakoniec priniesol ovocie, alebo bol vyťatý. Z podobenstva jasne vyplýva aj závažnosť dôsledkov ľudskej hriešnosti aj veľkosť Božej lásky a cesta záchrany. Platí oboje: Aj to, že si nemáme zúfať nad svojimi hriechmi, ale aj to, že si máme nadovšetko vážiť Ježišovu obeť.

Ježiš je posledná a jediná šanca na záchranu. Na začiatku Listu Židom je napísané: „Mnoho razy a rozličným spôsobom hovoril Boh voľakedy otcom skrze prorokov, na sklonku týchto dní prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a Ním stvoril aj veky.“ (1, 1-2) Ten, ktorý bol na počiatku, priniesol na svet očistenie od hriechov. Záchrana pred dôsledkami hriešnosti je v Ježišovi Kristovi. Bez Ježiša Krista nie je žiadna nádej na záchranu. Ak veríme v Ježiša Krista, potom ho nasledujme. Zvestujme v tomto svete evanjelium. Nesúdme, ale hovorme o milosrdenstve.

Apoštol Pavol viedol kresťanov k tomu, aby vnímali druhých ako hodnotnejších od seba. Ak chceme súdiť druhého, skúsme to z tej dobrej strany. Nehľadajme to zlé, ale povzbudzujme, pochváľme druhého. Ak by sme nepoznali Krista, nemali by sme žiadnu nádej. Krista poznáme a v tom je naša radosť. Všetci sme hriešni a všetci si zaslúžime zavrhnutie. Vďaka Ježišovi je tu cesta záchrany. Smieme po nej kráčať a môžeme o nej hovoriť iným.

Bratia a sestry, kým žijeme na tomto svete, nikdy naplno neporozumieme tomu, prečo sa dejú zlé veci. Veríme, že Boh má posledné slovo. Spoľahli sme sa na Božiu milosť, ktorá prišla na svet v Ježišovi Kristovi. V Ježišovi je záchrana pre každého. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Rimanom v 12. k.:

„Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.